

1905-04-12

SENDER

Oscar Matthiesen

RECIPIENT

Jens Ferdinand Willumsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Sender's location:

Charlottenlund (Danmark)

Recipient's location:

Paris (Frankrig)

Mentioned people:

Den Frie Udstilling

Emil Hannover

P.V. Jensen-Klint

Jacob Lachmann

Bode Willumsen

Edith Willumsen

Hans Willumsen

Jan Willumsen

Juliette Willumsen

Archive:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/4 - M

TRANSCRIPTION

Charlottenlund 12 April.

Kjære Willum!

Nu kommer Fortsættelsen på mit forrige Brev. Dog tænker jeg at andre – ligesom jeg, glade over Dine Arbejder iår – har skrevet til Dig og berettet om den Anderkendelse, som bliver Dig til Del rundt om iår. Hannovers Artikkel i Politikken har han vel sendt Dig.

Det kan vist glæde Dig at høre, at jeg har truffet og talt med Din Fader på den "Frie"; han havde allere[de]¹ før Aabningen gjort sig bekendt med Dine Arbejder, gik åbenbart daglig på Udstillingen for at høre hvad Folk sagde om Dine Ting, og for

II

i virkelig Beundring for dem, at se dem atter og atter, og få en Passiar med – fr. Expl. mig, og høre min Mening. Din har han jo hørt før og – tvivlet på; denne Gang tror jeg ikke han tvivlede mere. – Så traf jeg forleden Dag Lachmann på d' Angleterre ved en Kop Kaffe; og trods det spændte Forhold kunne jeg ikke dy mig for at gå hen og "gratulere" ham til de overdådigt dejlige Billeder, som han havde erhvervet hos Dig! Han havde nær fået Kaffen forkert i Halsen, og vidste aldeles ikke, hvad han skulle svare i første Øjeblik. Og jeg lod det regne ned med Ros og Beundring over

III

Dine Compositioner. Han indvendte da, at den lille Piges Alder ikke stod i det rette Forhold til Moderens i voxende Skala; jeg gav ham lidt Ret, men lagde da alle Indvendinger øde med Hævdelsen af den absolute kunstneriske Frihed. Jeg morede mig kosteligt over ham!

Du Willum – jeg har for ikke at bryde ind i Dit Følelsesliv malplaceret, ikke tidligere skrevet til Dig om Dine Dreng. Men nu vil jeg dog sige Dig, at de begge er meget ejendommelige og søde. Det skulle glæde mig meget, om Du fik Jan over til Dig i Lære; der kan vist nemlig ikke være mindste

Tvivl om, at han må gå Kunstnervejen. Dér er hans Interesse og Evner. Og det er på disse Evner, at han hele Skoletiden igjennem har hævdet sig sin Plads mellem Lærere og Kammerater. Hverken han eller Bode har egnet sig for "de exakte Videnskaber", og har vist haft overmåde ringe Udbytte af de mange Skoleår. Juliette tager sikkert Fejl, hvis hun tror at Jan kunne blive Ingeniør; han ville aldrig kunne studere; men tegner og tænker i den Retning udmærket. Vil Du bruge mig til noget i denne Sag er jeg rede. Forældreret skal Du ikke bryde Dig om; den vil Naturen give Dig mere end nogen Lovbestemmelse!

Nu fik jeg ikke skrevet om Ediths Broncer, og det har dog længe ligget mig

på Sinde; de ere rigtig nydelige og smukke i Følelsen; står godt
på Udstillingen og betragtes sikkert med Glæde af mange. De hjærteligste
Hilsner fra Misse og mig til Eder begge. Din hengivne Oscar Matis.³
Peter Vilhelm fortæller at Du er ked af at være i Paris og kommer herhjem⁴
igjen; det er vel ikke sandt?⁵

¹ Ordets endelse mangler

² Skrevet på s. 4 i venstre margen.

³ Skrevet på s. 3 i venstre margen.

⁴ Skrevet på s. 1 i venstre margen.

⁵ Skrevet på s. 2 i venstre margen.

OMTALTE VÆRKER

- J.F. Willumsens maleriserie: **Moder og datter i tre alderstrin*** (1904) **Lie** på træ. Privateje **Lie**

J.F. Willumsens udstillede værker (nr. 278-284) på Den Frie Udstilling i 1905. **Lie** (k/a3kt) **Lie** Edith

Willumsens udstillede bronzer (nr. 589-593) på Charlottenborgs forårsudstilling i 1905. **Lie** (k/aBNH)

Charlottenlund 12 April.

Kjære Willem!

Ju kommer Fortsættelsen på
mit forrige Brev. Jeg tænker
paa at andre - ligesom jeg, glæder
over dine Arbejder i år - har
skrevet til dig og berettet om
den Afskedelse, som bliver
dig til Jule måned om i år.
Hannovers Artikkel: Politikk
har han vel sendt dig.

Jeg kan vist glæde dig at
høre, at du har truffet og talt
med din Fader på den "Tid";
han havde alligevel for Aabning
gjort sig bekendt med dine
Arbejder, og åbenbart daglig
på Admistrationen for at høre hvad
Folk sagde om dine Ting, og for

Peter Wilhelm fortæller at du er ked af at være i Paris og beretter om dit arbejde

II

is virkelig Genindring for dem, at
se dem atter og atter, og få en
Passion med - fr. Expt. mig, og
høre min Mening. Du har
sham jo hørt for og - tvivlet på;
denne Gang tror jeg ikke han
tvivlede mere. - Så traf vi
forleden Dag Kachumum på
D'Augletene ved en Kof Keffe;
og trods det spændte Forhold
kunne jeg ikke dog mig for at
gå hen og "gratulere" ham til
de over dødt dejlige Billeder,
som han havde erhvervet
hos sig! Han havde nær
fået Keffen forkert i Halsen,
og vidste aldeles ikke, hvad
han skulle svare i første Øj-
eblik. Og jeg lod det regne ned
med Ros og Genindring over

III

III
Dine Compositioner. Han ind,
vunde da, at den lille Pige
Alder ikke stod i det rette For-
hold til Moderens i voxende
Skala; jeg gav ham lidt Ofet,
men lagde da alle Indbunden-
heder med Hverdelen af den
absolute Kunstneriske Frihed.
Jeg monde mig kortelyst over
ham! Du William — jeg har
for ikke at trykke ind i dit
Poteliesliv malplaceret, ikke
tidligere skrevet til dig om
dine Bøge. Men nu vil
jeg dog sige dig, at de begge
er meget ejendommelige og
søde. Jeg skulle glæde mig
meget, om du fik Jan over
til dig i Høst, da han vil
nemlig ikke være mindste

Trivl om, at han m^g g^a
Kunstneren. Der r kans Ju
terere g Enes. G det r p^o
dise Enes, at han hele Skoleti.
den isjennem her heret sig
sin Plads mellem Hæren g
Kammerats. Herken han ells
Gode her egnet sig for "de exak
te Videnskaber", g her vist haft
overvunden mange Udbytte af
de mange Skoleår. Juliette tager
sikkert fejl, hvis hun tror at Jan
kunne blive Ingeniør, han vil
aldrig kunne studere, men tegne
g tænke i den Retning udmærket.
Vil du bryd mig til noget i
denne Sag r jeg rede. Forældre
ret skal du ikke bryde dig om,
den vil Naturen give dig mine
enest nogen Forbestemmelse!
Du fik jo ikke svar om Ediths Brev, g
det har dog længe ligget mig på Sinde, de ere
n^og usædvanlige g smukke i Brevet, det var

De hilsede alle
g det var vel det samme
som det var vel det samme